CAPITOLUL XV

PENTRU CA SA NE PAZIM, SA NU JUDECAM NICIODATA

1) Fost-a un batran oarecare, ce manca in toata ziua cate trei posmagi (pesmeti). Candva, a venit la el un frate si sezand ei sa manance paine, au pus fratelui trei posmagi si vazand batranul, ca inca ii mai trebuie, i-a adus alti trei posmagi. Iar daca s-a saturat, s-au sculat. Deci, l-a judecat batranul pe fratele si i-a zis : nu trebuie, frate, sa slujim trupului ! Iar fratele cerand iertare de la batranul, a plecat. A doua zi a venit vremea sa manance batranul si s-au pus pe masa trei posmagi dupa obicei si iarasi ii era foame dar s-a infranat. A doua zi la fel a patimit. Deci a inceput a slabi si a priceput batranul, ca i s-a intamplat departarea lui Dumnezeu si s-a aruncat inaintea Domnului Dumnezeu cu lacrimi. Si se ruga pentru departarea ce i s-a intamplat si indata a vazut un inger care ii zicea : pentru ca l-ai judecat pe fratele ti s-a intamplat aceasta. Sa stii dar, ca cel ce poate sa se infraneze pe sine, sau alta fapta buna oarecare face, nu de voia sa le face, ci darul lui Dumnezeu este cel care il intareste pe om.

2) La un sihastru oarecare obisnuia un preot sa mearga pentru aducerea Sfintelor Taine, fiindca el nu iesea afara. Deci a venit cineva la sihastru si l-a parat pe preot graind nenumarate prihaniri asupra lui. Cand preotui a venit, dupa obicei, pentru aducerea Sfintelor Taine, nu i-a deschis sihastrul, fiind scarbit. Atunci preotui s-a intors inapoi. Si iata glas catre sihastru, graind : au luat oamenii judecata Mea. Si odata cu glasul, a avut o vedenie : a vazut un put de aur si o ciutura de aur si funia de aur si apa foarte buna si limpede si a vazut un oarecare bubos ce scotea si turna. Vrand sihatsrul sa bea din apa, s-a sfiit, si nu a baut, caei era bubos cel ce scotea apa. Si iata glas catre dansul iarasi zicand : pentru ce nu bei din apa, ce pricina are bubosul ce scoate apa, ca scoate si toarna ? Venindu-si intru sine sihastrul si luand seama vedeniei, l-a chemat pe preot si l-a facut pe el sa-i slujeasca in continuare.

3) Au fost doi frati mari intr-o manastire de obste si s-au invrednicit a vedea un dar oarecare unul catre altul. Odata a iesit unul intr-o zi de vineri afara din manastire si a vazut pe cineva mancand de dimineata si i-a zis : cum de mananci, frate, asa devreme, caci este vineri ? Iar de dimineata , a fost Sfanta Liturghie dupa obicei si cautand fratele asupra lui, a vazut darul departat de la dansul si s-a intristat si daca a venit la chilie, i-a zis : ce-ai facut, frate, ca n-am vazut darul lui Dumnezeu peste tine ? Iar el i-a raspuns : eu nu ma stiu pe mine nici cu lucrul, nici cu gandul sa fi facut ceva rau. I-a raspuns fratele : nu cumva ai zis cuiva vreun cuvant ? Si aducandu-si aminte, a zis : ieri l-am vazut pe un frate mancand afara de chilie din dimineata si i-am zis : intr-acest ceas mananci vinerea ? Acesta este pacatul meu, ci te osteneste cu mine doua saptamani si sa rugam pe Dumnezeu sa-mi ierte pacatele ! Si asa au facut si dupa doua saptamani a vazut fratele darul lui Dumnezeu venit peste fratele sau si s-a mantuit multumind Domnului

4) Un barbat sfant a vazut pe cineva pacatuind si lacrimand cu amar si a zis : acesta astazi a gresit, iar eu maine voi gresi negresit. Si acesta se va pocai negresit, iar eu nu ma voi pocai negresit.

5) Un frate l-a intrebat pe cineva din batrani : iata, mi se intampla sa vad un om facand o fapta si o spun altuia. Oare nu este aceasta clevetire ? Si i-a raspuns batranul : de graiesti cu gand de iubire de clevetire, ca si cum ai avea ceva asupra lui, clevetire este, iar de nu este dupa patima, esti slobod. Insa, de nu este clevetire, ca sa nu rasara raul, mai bine este sa taci. Deci a zis fratele : de voi veni catre vreun batran si il voi intreba daca pot sa ma asez la cutare si stie ca nu-mi este de folos, ce o sa-mi raspunda ? De-mi va zice sa nu merg, oare nu judeca cu gandul ? Aceasta istetime nu o au multi. Ca de va avea vreo patima, si cu patima va grai, urand si prihanind, acela pe sine se vatama si nici nu are cuvantul sau vreo putere. De folos era sa zica, nu stiu si sa se izbaveasca pe sine de patima. De este slobod de patima, nu osandeste pe nimeni ci pe sine invinuindu-se, zice : cu adevarat, eu sunt nestiutor si poate nu iti este de folos si de va fi cel ce intreaba priceput, nu va merge la barbatul acela pentru care a intrebat, fiindca nu a zis batranul din rautate, ci ca sa nu creasca raul, adica purtand grija de mantuirea celui ce a intrebat. Pentru aceea, puternic este cuvantut, sa-l incredinteze pe ascultator, daca si acela cu pricepere fiind, il va primi cu credinta.

6) Auzit-a oarecare dintre sfinti, ca a cazut un frate in curvie si a zis : o, rau a facut ! Iar dupa putine zile a raposat fratele. Si a venit ingerul cu sufletul fratelui catre batranul zicand : iata-l pe cel pe care l-ai judecat. S-a mutat ! Unde poruncesti sa-l asezam. In Imparatie sau la chinuri ? Si a petrecut batranul pana la moartea sa rugandu-se lui Dumnezeu, sa castige iertare de aceasta, plangand si foarte mult ostenindu-se.

7) Zis-a oarecare dintre sfinti : nu este porunca mai mare decat aceasta : sa nu judeci pe fratele tau si pentru aceasta nu vei fi judecat. Iar de-l vezi pe fratele tau gresind si nu-i vei zice sa-si recunoasa greselile, din mainile tale se va cere sangele lui. Iar de va auzi si nu se va intoarce de la pacatele sale, el va da seama pentru greselile sale. Deci bine este a infrunta cu dragoste, iar nu a cleveti si a-l ocari ca pe un vrajmas.

8) Un oarecare batran mare sedea in Siria, intre hotarele Antiohiei si avea un frate, care era gata sa judece, de vedea pe vreun frate gresind. Deci, de multe ori il invata pe dansul batranul, graind : cu adevarat, fiule, te inseli si-ti pierzi sufletul, de vreme ce nu stie nimeni ce este in om, decat duhul care este intr-insul. Caci de multe ori inaintea oamenilor fac fapte rele, iar in taina se pocaiesc inaintea lui Dumnezeu. Pacatul il vedem, dar pocainta si faptele cele bune ce le-au facut, numai Dumnezeu le stie. Pentru aceasta si cu ochii de vei vedea pe om pacatuind, nici cat de putin nu-l judeca pe el, ca numai unul Dumnezeu este Judecator. Ca tot omul ce judeca pe altcineva, se afla ca un antihrist al lui Hristos de vreme ce l-a rapit dregatoria si stapanirea ce l-a dat Tatal, facandu-se el judecator mai inainte decat Dansul.

9) Aproape de un batran traia un frate care era putin mai trandav in nevointa. Langa acesta, cand tragea sa moara, sedeau unii din frati si vazand batranul ca se duce din trup vesel si cu bucurie, vrand sa-i zideasca pe fratii care sedeau aproape, i-a zis : frate, noi toti stim ca nu erai prea osardnic la nevointa si de unde asa eu osardie te duci ? Si i-a raspuns fratele : crede, parinte, adevarul il graiesti, insa de cand m-am facut monah, nu stiu sa fi judecat om, sau sa fi tinut pomenire de rau asupra cuiva, ci de s-a intamplat candva vreo prigonire cu cineva, in acel ceas m-am impacat cu el. Deci voi sa zic lui

Dumnezeu : Stapane, Tu ai zis : nu judecati, si nu veti fi judecati, ci, iertati, si vi se va ierta voua ! Deci i-a zis batranul : pace tie, fiule, ca si fara osteneala te-ai mantuit !

10) Povestit-a un batran : sezand eu odinioara intr-o pustie adanca, a venit un frate de la chinovie sa ma caute. Si eu l-am intrebat : cum se afla parintii ? Iar el mi-a zis : bine, eu rugaciunile tale. Apoi l-am intrebat, si despre un frate care avea nume rau si mi-a zis : crede, parinte, ca inca nu s-a izbavit de acel nume. Iar eu, cum am auzit, am zis : uf ! Si indata ce am zis aceasta, mi-a venit somn si am fost rapit, si m-am vazut ca stau inaintea sfantului loc al Capatanii si pe Domnul nostru Iisus Hristos intre doi talhari rastignit si m-am pornit sa ma inchin, iar daca am mers aproape, a poruncit sfintilor ingeri, care stateau langa El, cu glas mare zicand : scoateti-l afara, ca antihrist imi este, deoarece mai inainte de a judeca Eu, el l-a judecat pe fratele sau. Deci gonit fiind eu, am dat sa ies si mi-am apucat haina de usa ce s-a inchis degraba si lasand-o acolo, am iesit si indata m-am desteptat. Socotind cele vazute, am zis fratelui celui ce venise : rea este ziua aceasta pentru mine. Iar el a zis : pentru ce, parinte ? Atunci i-am povestit cele ce am vazut. Si am zis : haina aceea a mea, era acoperemantul lui Dumnezeu, care era peste mine si de care m-am lipsit. Dupa aceea am facut sapte ani ratacind prin pustie, nici paine gustand, nici sub acoperamant intrand, nici cu om vorbind, pana ce iarasi L-am vazut pe Domnul meu tot la locul Capatanii, poruncind sa mi se dea haina.

11) A zis un batran : douazeci de ani am petrecut luptandu-ma cu un gand si rugandu-ma lui Dumnezeu ca pe toti oamenii sa-i vad ca unul.

12) A zis un batran : de vei vedea pe cineva razand sau mancand prea mult, sa nu-l judeci, ci mai vartos sa zici : fericit este acesta, neavand pacate si pentru aceasta se bucura sufletul lui.

13) A zis un batran : de vei vedea cu ochii tai pe cineva cazand, indata zi : anatema tie, satano, ca acesta vina nu are ! Si intareste-ti inima sa nu-l judeci pe fratele tau, ca se duce Duhut Sfant de la tine. Zi iarasi catre tine : precum acesta a fost biruit, asa si eu,s i plangi, si cere ajutorul lui Dumnezeu. Patimeste impreuna cu Cel ce a patimit fara de voie, ca nimeni nu voieste sa greseasca lui Dumnezeu, ci toti ne amagim.

14) A zis un batran : nu-l judeca pe cel curvar, daca esti tu curat, caci de asemenea calci legea. Caci Cel ce a zis : sa nu curvesti, a zis si sa nu judeci !

http://math.ariyona.edu/~dumitras/dragos/Pateric.html-507k